

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Várnay Szabolcs jogtanácsos által képviselt Kft.felperesnek a dr. Nattán Sarolta jogtanácsos által képviselt Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal (1115 Budapest, Budaörsi út 141-145.) alperes elleni növényvédelmi bírság tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2010. június 22. napján kelt 9.K.30.210/2010/7. számú ítélete ellen a felperes részéről 9. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 9.K.30.210/2010/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes tulajdonában áll a D helyrajzi számú belterületi ingatlan.

Az elsőfokú hatóság ügyintézője 2009. augusztus 17. napján helyszíni ellenőrzést végzett az érintett területen, amely során megállapította, hogy az ingatlanokból 9005 m² nagyságú rész parlagfűvel fertőzött volt, de azon más allergén gyomnövényfajták is fellelhetők voltak. Az ügyintéző a fertőzött terület elhelyezkedését, nagyságát GPS koordinátákkal határozta meg, amelyeket térképre vetítve azonosított be az ingatlanok helyrajzi száma szerint.

Az elsőfokú hatóság határozatával a felperest parlagfű elleni védekezési kötelezettség elmulasztása miatt 680.000 forint növényvédelmi bírsággal sújtotta, egyben kötelezte, hogy védekezési kötelezettségének folyamatosan tegyen eleget.

A határozat elleni fellebbezés folytán eljáró alperes 2010. január 7. napján meghozott 02.5/134/1/2010. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Határozata indokolásában

kiemelte, hogy az eljárással érintett ingatlanok parlagfűvel fertőzöttek voltak, a felperes az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény (a továbbiakban: Éltv.) 17. § /4/ bekezdésében foglalt kötelezettségének nem tett eleget, ebből fakadóan az Éltv. 59. § /3/ bekezdése alapján az élelmiszerlánc felügyeletével összefüggő bírságok kiszámításának módjáról és mértékéről szóló 194/2008.(VII.31.) Korm.rendelet (a továbbiakban: R.) 1. számú melléklet A/ táblázat c/ pontjában meghatározott bírság megfizetésére köteles.

Az alperes határozatát a felperes keresettel támadta, kérve annak az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését eljárási jogszabálysértésekre, valamint arra alapozottan, hogy a parlagfű elleni védekezési kötelezettségét nem mulasztotta el.

A megyei bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította. Ítélete indokolásában kifejtette, hogy az Éltv. 17. § /4/ bekezdésében foglalt tényállás eredménytényállás, amely alapján a földhasználót objektív kötelezettség terheli. Ezen túlmenően az Éltv. 60. § /1/ bekezdés c/ pontjában rögzített kötelezettség kógens rendelkezés. Az ingatlanon június 30. napját követően virágzó parlagfű volt található. A felelősség alól a földhasználó azzal a hivatkozással nem mentesülhet, hogy az adott helyzetben általában elvárható magatartást tanúsított. A felperes által becsatolt okiratokból nem vonható le az a következtetés, hogy a hatósági ellenőrzés időpontjában is eleget tett a felperes a védekezési kötelezettségének. Ezt a megállapítást a kaszálással megbízott társaság és az elsőfokú hatóság közötti levelezés is alátámasztja.

A bírság kiszabását nem a hatósági ellenőrzés, hanem a mulasztás ténye valósítja meg. A törvényi határidő leteltét követően, különösen július és augusztus hónapokban - amikor a parlagfű ellen fokozott védekezési kötelezettség áll fenn - a hatóság a törvényi kötelezettség betartását bármikor ellenőrizheti. Az ingatlan-nyilvántartás adataiból egyértelműen következik, hogy az érintett területeknek a felperes volt a tulajdonosa, földhasználó pedig nem nyert ugyanott feltüntetést.

A felperes képviselője valóban nem kapott előzetes értesítést a helyszíni ellenőrzésről, ennek mellőzését azonban az Éltv. 50. § /4/ bekezdése lehetővé teszi.

A helyszíni ellenőrzésről felvett jegyzőkönyvből megállapítható, hogy az ellenőrzést végző személy a fertőzött terület főbb töréspontjait rögzítette, a mérési fájlok adatait térképre vetítette, ebből kapva meg a térképvázlat és a parlagfűfolt metszetét. Ezt követően történt meg a fertőzött ingatlanok helyrajzi szám szerinti beazonosítása és a fertőzött terület nagyságának meghatározása. A felperes az eljárás során nem tudta

bizonyítani, hogy a határozatban feltüntetett koordináták alapján beazonosított helyrajzi számok valójában nem az ő ingatlanait fedik, illetve ezen a területen nem volt parlagfű.

Az Éltv. 59. § /3/ és /5/ bekezdésében foglaltakat idézve rámutatott a megyei bíróság arra, hogy az R. 1. számú melléklet A/ táblázat c/ pontjára is figyelemmel, a fertőzött terület méretével arányos módon állapította meg az elsőfokú hatóság a növényvédelmi bírság összegét.

A jogerős ítélet ellen a felperes felülvizsgálati kérelemmel élt, elsődlegesen kérve annak hatályon kívül helyezését és a keresetének helyt adást, másodlagosan a hatályon kívül helyezés mellett a megyei bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását.

A felülvizsgálati kérelmében hivatkozottak szerint a jogerős ítélet sérti a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 1. § /1/-/3/ bekezdését, 29. § /1/ bekezdését, 90. § /1/-/3/ bekezdését, 39. § /1/ bekezdését, /2/ bekezdés b/, e/ és f/ pontját, mert a helyszíni ellenőrzésről való értesítés elmulasztása, valamint a jegyzőkönyvezés hiányosságai olyan lényeges eljárási szabálysértésnek minősülnek, amelyet a bíróságnak észlelnie kellett volna akkor, ha az az ügy kimenetelét érdemben befolyásolja. A megyei bíróság a Ket. 111. § /1/ bekezdésében foglaltakat megsértve járt el, amikor a kereseti kérelmének nem adott helyt.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § /4/ bekezdés alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Pp. 270. § /2/ bekezdése értelmében a Legfelsőbb Bíróságtól jogszabálysértésre hivatkozással a jogerős ítélet felülvizsgálatát lehet kérni.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a keresetlevelében foglaltakkal egyezően, a Ket-ben foglalt eljárási szabályokba ütközőnek tartotta a jogerős ítéletet, holott a peres eljárásra a Polgári perrendtartásáról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) az irányadó. A Legfelsőbb Bíróság nyomatékkal hangsúlyozza, hogy a jogerős közigazgatási határozat felülvizsgálatát az első fokon eljáró bíróság végzi el erre a rendkívüli jogorvoslat során ismételten nem kerülhet sor.

Az Éltv. 17. § /4/ bekezdéséből fakadóan a földhasználó - jelen

esetben azonos a tulajdonossal - köteles az adott év június 30. napjáig az ingatlanon a parlagfű virágbimbójának kialakulását megakadályozni, és ezt követően ezt az állapotot a vegetációs időszak végéig folyamatosan fenntartani. Az ezt elmulasztó az Éltv. 60. § /1/ bekezdés c/ pontja szerint bírsággal sújtandó. Helytállóan hivatkozott a megyei bíróság arra, hogy a bírság jogalapját a mulasztás ténye alapozza meg, ez pedig a 2009. augusztus 17. napján felvett jegyzőkönyvből kétségekívül és egyértelműen megállapítható. A helyszíni ellenőrzés időpontjában az adott földrészletek parlagfűvel és egyéb gyomnövényekkel borítottak voltak. A növényvédelmi hatóság ügyintézője által felvett jegyzőkönyv tartalmazza a fertőzött terület főbb töréspontjait. A Pp. 195. § /1/ bekezdésére figyelemmel a hatóság ügykörén belül kiállított közokirat - itt a jegyzőkönyv - teljesen bizonyítja a benne foglalt intézkedést, továbbá az okirattal tanúsított adatok és tények valódiságát, valamint annak idejét és módját. A Pp. 164. § /1/ bekezdéséből fakadóan a felperest terhelte volna annak bizonyítása, hogy a helyszíni ellenőrzésről felvett jegyzőkönyv valótlan adattartalmú, erre azonban a per során nem került sor. A megyei bíróság részletesen elemezte azt a folyamatot, amelynek eredményeként a fertőzött terület pontosan beazonosíthatóvá vált.

Az Éltv. 50. § /4/ bekezdése lehetővé teszi a parlagfű elleni védekezési kötelezettség teljesítésének helyszíni ellenőrzését, a földhasználó előzetes értesítése mellőzésével is. Mint ahogy a Legfelsőbb Bíróság a fentiekben már utalt rá, a felperes nem volt elzárva attól, hogy állításait a közigazgatási, de legkésőbb a peres eljárás során bizonyítsa, azonban a fertőzött terület nagyságát, a fertőzöttség mértékét és azt a tényt, hogy mindez az ingatlan érintően áll fenn, cáfolni nem tudta.

A megyei bíróság a rendelkezésre álló tényeket, adatokat és bizonyítékokat a Pp. 206. § /1/ bekezdésében foglaltaknak megfelelően értékelte és vont le azt a következtetést, hogy a felperes a fertőzött terület méretével arányosan meghatározott növényvédelmi bírság megfizetésére köteles, szem előtt tartva az Éltv. 59. §

/3/ és /5/ bekezdésében foglaltakat, valamint az R-nek a bírság mértékére vonatkozó rendelkezéseit is.

A megyei bíróság az irányadó tényállásból mindenben helytálló jogi következtetést vont le, a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat a jogerős ítélet nem sértette meg, ezért azt a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § /3/ bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A felperes a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeinek a megfizetésére. A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket, figyelemmel a

6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § /2/ bekezdésére szintén a felperes tartozik viselni.

, 2011. július 4.

**Dr.Kárpáti Zoltán sk. tanácselnök, Dr.Sperka Kálmán sk. előadó
bíró, Dr.Márton Gizella sk. bíró**

A kiadmány hiteléül

bírósági írnok